

Formanden:

Der er en meget livlig ikke blot samtaleaktivitet, men støjaktivitet, bl.a. i sidegangen.

Kim Behnke (FP):

Lad mig indledningsvis slå fast, at for fire femtedele vedkommende er det lovforslag, vi har foran os, gode, fornuftige forbedringer, som er med til at sørge for, at vi også fremover vil have en god og heldigvis stor kasinovirk-somhed i Danmark.

Da vi første gang i 1979 foreslog spillekasi-noer i Danmark, havde vi selvfølgelig ikke drømt om, at der skulle gå 10 år, inden vi fik kasinoerne, og vi havde endnu mindre forestil-let os, at søgningen til spillekasinoner ville være så beskeden, som den har vist sig at være i de mellemliggende år. Det har betydet, at et af de kasinoer, der har fået licens, allerede har måttet aflevere den igen, nemlig kasinoet i Helsingør. Tilbage har vi så fire små kasinoer, og vi har ét stort kasino.

Derfor fristes man egentlig til at foreslå, at vi lavede to love, én lov for små kasinoer og én for store kasinoer, for reelt er det sådan, at for-holdene på store og små kasinoer er meget for-skellige. Det skyldes selvfølgelig, at det store kasino er placeret i København og dermed har adgang til et befolkningsgrundlag og et turist-grundlag, som er langt større end et kasino, der f.eks. er placeret i Vejle eller i Ålborg, for slet ikke at tale om Århus.

Nu skal vi så have lavet nogle ændringer, og de ændringer skulle vi helst være sikre på også giver fast jord under fødderne for kasinoerne, sådan at vi i de kommende år ikke skal opleve, at flere kasinoer lukker.

Lad mig i den forbindelse så allerede med det samme komme med en bemærkning til SF's betænkningssbidrag, hvor SF kynisk kon-staterer, at hvis ikke kasinoerne kan overleve, kan de jo bare lukke. Ja, nu er sagen den, at uden kasinoer har vi heller ikke de gode arbejdspladser. Uden kasinoer har vi heller ikke en god spilleafgift til staten. Så hvorfor SF skulle ønske at nedlægge arbejdspladser og nedlægge nogle frivillige skatter til staten, for-står jeg simpelt hen ikke. Det er simpelt hen sådan med disse afgifter, at vi kan lave afgiften høj, og så har vi ingen spillekasinoner, eller vi kan lave den mindre høj, og så har vi mange spillekasinoner.

Af de ændringer, der nu lægges op til, er det selvfølgelig betryggende, at vi i betænkningssbi-draget kan fastslå, at den afgørelse, der måtte blive truffet ved domstolene vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt feriepenge kan af-regnes af den såkaldte tronc, ikke berøres af denne lovændring.

Vi mener imidlertid, det er forkert, at vi laver denne lovændring. Vi burde lade det være domstolene, der talte, og så lade det være rets-praksis fremover uanset resultatet fra domsto-lene. Vi er i øvrigt enige i den udtalelse, Ar-bejdsministeriet kom med i denne forbindelse, nemlig at feriepenge selvfølgelig må kunne af-holdes af troncen.

Det næste spørgsmål er så spørgsmålet om disse kontrollanter. Når særlig de mindre spil-lekasinoner har brokket sig også til fru Lissa Mathiasen, skyldes det, at vi i den gældende lov har et krav om, at det skal være statsautori-serede revisorer, og kasinoerne er blevet præ-senteret for så store regninger fra disse statsau-toriserede revisorer, bl.a. på grund af at der lægges 25 pct. moms på, at de har haft svært ved at honorere regningerne. Særlig hvis der skal være en yderligere tilstedeværelse af disse kontrollanter, bliver det nogle kæmpestore regninger.

Derfor har kasinoerne sagt: Hvis vi kan få nogle billigere medarbejdere fra kommunerne, vil vi gerne have dem. Det er såmænd ikke, for-di kasinoerne er specielt begejstrede for at ha-ve kommunale embedsmænd til at gå rundt på kasinoerne. Det er en simpel økonomisk be-tragtning, og derfor mener vi, at man skal støt-te ændringsforslaget om, at det fortsat er priva-te. Vi tror ikke på, at man rundt omkring i kommunerne kan finde disse eksemplarske medarbejdere, der med en glorie over hovedet kan gå rundt i spillekasinonerne og være fuld-stændig upåvirkede af, at de har gået der igen-nem de sidste 10 og 15 år og har længere anci-enitet end størsteparten af medarbejderne. Den slags medarbejdere findes ikke – hverken i offentlig eller privat sektor.

Så er der spørgsmålet om opbevaringstiden for de videooptagelser, der skal være på spille-kasinoner. Dét glæder det mig at fornøden har sejret en lille smule. Det viste sig jo, at politiets krav om, at disse bånd skulle ligge i 2 måneder, primært gjaldt båndoptagelserne fra indgan-gen og fra vekselskasserne og ikke fra selve spil-